

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6P/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200246
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2021:6821200246.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: X. F.Á., X.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov matky: U. P., X.. XX.XX.XXXX, V. L. H. XXX/XXX, XXX XX V., zastúpená Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, a otca: Z. E.X. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. H. XXX/XXX, XXX XX V., prechodne bytom F. X, XXX XX V.C., o zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Návrh otca zamietla.

Žiadny z účastníkov konania ani štát nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Otec maloletého dieťaťa sa písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 27.01.2021, ktoré bolo postúpené na vybavenie Okresnému súdu Revúca dňa 05.02.2021, a ďalším e-mailovým podaním z 11.03.2021, ktoré nebolo doplnené v originály a preto na toto podanie otca súd podľa § 125 ods. 2 CSP neprihliada, domáhal zmeny úpravy práv a povinností rodičov k ich maloletému dieťaťu. Obsah svojich podaní otec dieťaťa na pojednávaní vo veci vysvetlil tak, že sa domáha iba zverenia maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti, právo matky stretávať sa s maloletým dieťaťom v takom prípade otec upraviť nenavrhuje; ak by dieťa bolo v jeho starostlivosti, otec dieťaťa by dbal na to, aby matka mala zachovaný plnohodnotný vzťah so synom a mohli spolu tráviť dostatočný čas. Inú zmenu doterajšej úpravy práv a povinností rodičov ako zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca, otec v tomto konaní nenavrhol.

2.Matka sa k návrhu otca vyjadrila tak, že s návrhom nesúhlasí a navrhuje ho zamietnuť.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: správa kolízneho opatrovníka č. I. 136 a č. I. 147, rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/190/2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/30/2020, a vylúčením maloletého dieťaťa. Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím k vyjadreniam účastníkov konania v ich písomných podaniach a na pojednávaní vo veci, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

4.Matka a otec žili spolu ako druh a družka, z ich vzťahu pochádza jedno maloleté dieťa: X. F., X.. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 6P/30/2018 zo dňa 22.01.2019 zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný k plneniu vyživovacej povinnosti a zároveň bolo upravené aj právo otca stretávať sa s maloletým dieťaťom. Matka a otec vzájomné spolužitie ukončili v mesiaci apríl 2018 po v dlhšom časovom období opakovaných fyzických útokoch otca voči matke maloletého dieťaťa, za čo bol otec maloletého dieťaťa rozsudkom Okresného súdu Revúca č. k. 2T/190/2018-1106 zo dňa 23.10.2019 uznaný vinným pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trestu odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Uvedený rozsudok

nadobudol právoplatnosť 12.08.2020 po tom, čo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/30/2020 bolo odvolanie prokurátora zamietnuté.

5. Matka maloletého dieťaťa obýva vlastný trojizbový rodinný dom, pracuje ako opatrovatelka v Rakúsku na dvojtyždňové turnusy, pričom v čase, keď sa matka dieťaťa nachádza v zahraničí, o dieťa sa starajú rodičia matky maloletého dieťaťa alebo je s otcom. Nebolo zistené, že by matka maloletého dieťaťa akokoľvek bránila otcovi v stretávaní s maloletým dieťaťom. Naopak, matka umožňuje otcovi stretnutia s dieťaťom kedykoľvek o to otec prejaví záujem a to aj mimo rámca termínov určených rozsudkom súdu. Ak otcovi dieťaťa stanovený termín stretnutia nevyhovuje, matka po dohode s otcom presunie termín stretnutia na ďalší víkend. Otec si však dieťa k sebe neberie ani toľko, koľko by mohol podľa rozhodnutia súdu. Spravidla sa otec so synom stretávajú každý druhý víkend, v lete by otec mohol byť s dieťaťom dvakrát po dobu dva týždne, ale vzal si ho iba na jeden týždeň. Čas stretávania cez víkend otec využíva tak, že si po syna chodí v sobotu o 10:00 hod. a vráti ho matke v nedeľu o 15.00 hod, hoci by spolu mohli byť aj dlhšie. Matka už štyri roky žije sama, zoznámila sa s pánom z Pakistanu, pretože sa cítila osamelo a potrebovala sa s niekým porozprávať. V kontakte boli len prostredníctvom telefónu, vie o ňom, že býva v Dubaji, osobne sa nikdy nestretli, pričom boli v kontakte len po dobu pár mesiacov, a tieto kontakty s ním matka ukončila asi pred dvoma mesiacmi. Maloletý X. sa o ňom dozvedel tak, že ho raz videl, keď sa s ním rozprávala cez telefón. Nepáčilo sa mu to preto, lebo jeho otec mal voči tomuto výhrady. Matka s maloletým X. súkromné veci nepreberá, o jej súkromných veciach sa s dieťaťom baví hlavne jeho otec.

6. Otec maloletého dieťaťa žije v V. vo vlastnom rodinnom dome, kde maloletý X. má k dispozícii vlastnú primerane veku a potrebám vybavenú izbu. Otec dieťaťa pracuje takisto v Rakúsku, vo Viedni, spravidla 4 alebo 4,5 dňa počas pracovných dní v týždni, a víkendy trávi doma v V., kde sa venuje starostlivosti o maloletého X.. Matke dieťaťa otec vytyka, že podľa jeho názoru sa matka málo zaoberá so synom v čase, keď sú spolu, má sa zaoberať len s mobilom a so svojimi známymi, osobitne sa má venovať svojej známosti s občanom Pakistanu, s ktorým sa matka zoznámila, a tohto ukazuje v mobile aj maloletému X., a chcela by, aby si X. k nemu vytvoril vzťah, ale maloletý X. sa s ním kontaktovať nechce, dokonca vraj matka mala záujem sa k nemu odsťahovať, čo maloletý X. odmietal V čase, keď sú otec so synom spolu, otec sa mu venuje, učí sa s ním, chodia spolu na výlety, stará sa o neho, pozerajú spolu televízor, najmä prírodovedecké dokumenty. Maloletý X. má záujem stať sa zverolekárom a jeho matka v tomto podľa otca dieťa nedostatočne podporuje.

7. Maloletý X. F., X.. XX.XX.XXXX, navštevuje tretí ročník základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským v V., slovenský jazyk neovláda. Jeho výsluchom bolo zistené, že aktuálnu situáciu vo vzťahu medzi jeho rodičmi intenzívne vníma a citlivo prežíva, čo opisoval na viacerých príhodách, ktoré si pamätá. Ako prvú hneď uviedol príhodu, ktorú si pamätal ešte z času keď chodil do škôlky, vtedy videl svoju matku v noci len v podprsienke a v nohavičkách a prítomný bol nejaký chlap v ich dome. On bol ešte vtedy malý a nechápal to, bol z toho rozrušený, ale matka ho neupokojovala, naopak zamkla sa s tým cudzím chlapom v izbe a jeho nechala samého. Od tej doby ani v súčasnosti si už matka domov chlapov nevodí. Teraz cez Vianoce mama chcela, aby sa bližšie zoznámil a zblížil s istým pánom z Pakistanu, s ktorým sa matka skontaktovala cez telefón. On to odmietal, bolo mu to nepríjemné, preto jedenkrát pri tom pokuse matku udrel do ruky a ona ho potom pichla do boku. Či mama vzťah s tým pánom z Pakistanu už ukončila nevie, ale podľa toho ako to vníma, tak mama sa už za ním odsťahovať nechce a už sa asi aj rozišli. O svojej mame uvádzal, že ju nevie pochopiť a že mama často klame, ale on je pritom prítomný, a preto vie o tom, že mama klame. Ako príklad uviedol, že nie je pravda, že by otec mamu zbil, čo nie je pravda, ani nie je pravda, že by jej rozbil telefón. O tom, že toto nie je pravda, vie od svojho otca. On sám videl ako jeho mamu jej vlastná mama zbila. O tom, že malo dôjsť k rozbitiu telefónu otcovi, vie od svojej mamy, ale otec by to nikdy nespravil. On by chcel, aby sa vzťahy medzi rodičmi dali do poriadku. Odkedy sa stal tento incident a tým myslí rozvrat vzťahu medzi jeho rodičmi, tak sám seba vníma ako oveľa citlivejšieho. Ohľadom starostlivosti rodičov o neho uviedol, že by chcel, aby on sám mohol rozhodovať o tom, s kým bude, či napríklad bude týždeň u otca a týždeň u mamy, alebo napríklad nebol by to týždeň, ale boli by to len tri dni a pod. Teraz je to tak, že o tom rozhodol sudca. Keď bol zverený do starostlivosti mamy, tak to bolo kvôli tomu, že mama mala na súde kamarátov, čím asi myslel to, že súd bol zaujatý. Chcel by v čase, keď otec bude v práci, byť s mamou, a keď sa otec vráti z práce, aby trávil s otcom celý víkend. V čase, kým sú otec alebo mama v robote, trávi čas so starou mamou.

8. Kolízny opatrovník navrhoval ponechať doterajšiu formu osobnej starostlivosti o dieťa, pretože ani zmenou formy osobnej starostlivosti o dieťa by sa nič na jej faktickom výkone nezmenilo. Zároveň osobitne upozornil na to, že z výpovede maloletého dieťaťa vyplýva, že maloleté dieťa je zo strany otca ovplyvňované voči matke.

9. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez

návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých detí možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

10. Predmetom konania na základe podaní otca v spojení s jeho vyjadrením na pojednávaní vo veci bolo iba rozhodnutie o zmene doterajšej úpravy rodičovských práv a povinností a to tak, že maloleté dieťa bude zverené do osobnej starostlivosti otca. Žiadnu inú zmenu doterajšej úpravy otec maloletého dieťaťa nenavrhol, preto súd rozhodoval iba o tomto návrhu, keďže ani z úradnej povinnosti nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by mohlo alebo malo dôjsť k zmene doterajšieho rozhodnutia aj bez návrhu. Otázka zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti niektorého z rodičov bola pritom vyriešená už v pôvodnom rozsudku č. k. 6P/30/2018 zo dňa 22.01.2019, ktorého závery sú stále platné a na ich aktuálnosti sa tak nič nezmenilo. Aj naďalej nie je vhodné maloleté dieťa zveriť do osobnej starostlivosti otca, pretože otec dieťaťa má príliš dominantné a direktívne postavenie voči matke dieťaťa. Otec dieťaťa bol vo vzťahu dominantnejší, matku dieťaťa neustále vo takmer všetkom detailne kontroloval a degradoval jej rodičovské a materské kompetencie. Po tom, čo ho matka dieťaťa podviedla s iným mužom, podsúva otec dieťaťa svojmu okoliu jeho vlastnú kvalifikáciu správania matky ako nemorálneho s negatívnym vplyvom na dieťa, ktorému sa práve otec dieťaťa snaží zabrániť. Svoje agresívne správanie voči matke dieťaťa, ktoré je predmetom trestného stíhania, však otec popiera resp. bagatelizuje. Pritom aj na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku je zrejmé, že otec dieťaťa matku počas spolužitia opakovane verbálne ponižoval a vystavoval svojmu agresívnemu správaniu. Tento až patologický postoj otca dieťaťa sa prejavuje okrem iného aj tým, že otec dieťaťa kontroloval a ovplyvňoval prakticky celý súkromný život matky a ešte aj v čase, kedy sa už rozišli otec dieťaťa stále rieši hlavne súkromné vzťahy matky maloletého dieťaťa, o ktorých informácie získava aj prostredníctvom maloletého dieťaťa. Pokiaľ je to čo len trochu možné aj naďalej sa otec snaží uplatňovať v tomto smere svoj vplyv na výber ďalšieho životného partnera matky. Otec dieťaťa nie náhodou navrhuje, aby pri zverení maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti nebolo upravené právo matky stretávať sa dieťaťom, keďže takto by otec mohol úplne dostať pod svoju výlučnú kontrolu vzťah matky a dieťaťa. Dlhodobý postoj otca maloletého dieťaťa tak nedáva záruku k tomu, čo otec deklaroval, že by otec dieťaťa zabezpečoval plnohodnotný vzťah syna s matkou. V súčasnosti s odstupom času je ešte viac zrejmé, že maloletý X. svoje postoje má silne ovplyvnené stanoviskami otca. Súkromnými vzťahmi rodičov nie je potrebné a vhodné zaťažovať maloleté dieťa, ktoré je na nachádzanie vlastného riešenia sporu medzi rodičmi ešte malé. Otec nadmieru venuje pozornosť súkromnému životu matky a preberá s maloletým dieťaťom také podrobnosti a záležitosti z jej života, ktoré nie sú primerané veku dieťaťa a ktoré aj sám maloletý uvádza, že by bol rád, keby týmito skutočnosťami nebol zaťažovaný. Keď bude maloletý X. starší, sám si vytvorí vlastný názor, ale pod prevažným vplyvom otca by toho nebol schopný. Otec dlhodobo a opakovane z rovnakých dôvodov spochybňuje spôsobilosť matky postarať sa riadne o maloleté dieťa, pričom však žiadna takáto skutočnosť preukázaná nebola. Otcovi na matke prekáža najmä to, že v závere ich vzťahu nadviazala známosť, resp. že ho podviedla s E. Y., pričom toto konanie matky označuje ako nemorálne. Otec dieťaťa od tej doby sám však tiež mal minimálne dve rôzne partnerky. Skutočnosť, že matka dieťaťa hľadala únik z pre ňu viac neakceptovateľného vzťahu s otcom dieťaťa vo vzťahu s iným mužom, nemožno hodnotiť ako nemorálne správanie, ale je to skôr len prirodzený následok nevyváženého vzťahu matky s otcom dieťaťa. Navyše zrejme hlavne pre neustále výhrady otca dieťaťa voči akémukoľvek novému partnerovi matky žije matka dieťaťa už štyri roky bez partnera a aj jej posledný pokus nadviazať vzťah cez internet s osobou z Pakistanu skončil neúspešne. Nebol pritom preukázaný žiadny negatívny vplyv tohto kontaktu matky na maloletého dieťa. Domnelá obava otca z možného vystaňovania matky s maloletým dieťaťom do zahraničia nie je dôvodná, keďže jej reálny záujem odsťahovať sa preukázaný nebol, navyše by legálne nebol možný bez rozhodnutia súdu so zmenou obvyklého pobytu maloletého dieťaťa na návrh otca. Na druhej strane aj sama matka maloletého dieťaťa by si mala uvedomiť, že nadväzovaním neuvážaných kontaktov s neznámymi mužmi práve dáva zámienku otcovi dieťaťa, aby matke tieto skutočnosti neustále vytýkal.

11. Maloletý X. citlivo vníma konflikt medzi rodičmi, vo vzťahu k obom rodičom má silné pozitívne citové väzby, rovnako ako aj obaja rodičia k svojmu dieťaťu. Otec však dieťa negatívne ovplyvňuje v neprospech matky, čo vedie k devalvácii matky a idealizácii otca maloletým dieťaťom, ktoré kopíruje postoje otca, ku ktorému má dieťa prirodzene silnú citovú väzbu. To sa prejavuje napríklad v tom, že maloletý X. popiera konanie svojho otca, za ktoré bol otec právoplatne odsúdený, alebo tiež uvádzal, že bol zverený do starostlivosti matky len preto, že mama mala na súde kamarátov. Takéto postoje by maloletý nemal odkiaľ nadobudnúť, ak by otec neovplyvňoval dieťa vo svoj prospech a v neprospech matky. Preto, a aj pre prechádzajúce násilné správanie otca voči matke, je z pohľadu súdu vhodnejšie ponechať dieťa aj naďalej v starostlivosti matky, keďže matka dieťa voči otcovi negatívne neovplyvňuje. V pôvodnom konaní prezentované obavy otca z možného odcudzenia maloletého dieťaťa od otca v prípade ponechania dieťaťa v starostlivosti matky sa nenaplnili. K žiadnemu odcudzeniu dieťaťa voči otcovi však nedošlo, práve naopak matka vzťah dieťaťa k jeho otcovi podporuje, dieťa si preto voči otcovi zachovalo a rozvíjalo citový vzťah, čo vyplýva z toho, že syn sa na stretnutie s otcom teší, rád sa s otcom stretáva a nielen podľa vyjadrenia otca ale aj na základe výsluchu dieťaťa je zrejme, že aj dieťa má záujem o stretávanie s otcom v širšom rozsahu ako tomu bolo doteraz. Uvedené obavy otca teda nie sú na mieste, no na druhej strane zo správania a postojov otca voči matke dieťaťa počas ich spolužitia a v priebehu konania vyplýva, že otec by voči matke rovnako nepostupoval v prípade, ak by dieťa bolo zverené do jeho osobnej starostlivosti. Pri pretrvávajúcom negatívnom postoji otca k matke hrozí v prípade zverenia dieťaťa otcovi práve odcudzenie dieťaťa od matky. V tomto prípade teda negatívny vplyv otca na vzťah dieťaťa k druhému rodičovi (matke) je potrebné vyvážiť ponechaním maloletého dieťaťa v osobnej starostlivosti matky, pretože hlavným záujmom dieťaťa, na ktorý musí brať súd zreteľ v prvom rade, je zachovanie a rozvíjanie rovnocenného vzťahu dieťaťa k obom rodičom. Nedostatky v starostlivosti o dieťa zo strany matky pritom zistené neboli žiadne, ako to vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov v domácnosti matky.

12. Návrh otca bol napokon nebol dôvodný aj preto, že maloletý X. sám uviedol, že jeho prevažný záujem je hlavne ten, aby sa s otcom stretával viac, ako to bolo doteraz. Otec dieťaťa však nevyužíva poriadne a v plnom rozsahu ani doteraz stanovený rozsah jeho práva stretávať sa so synom, pričom matka dieťaťa uviedla, že nemá žiadny problém s tým, aby sa otec so synom stretávali kedykoľvek o to otec dieťaťa prejaví záujem. Uvedený postoj matky je dostatočne zrejmy aj z jej doterajšieho konania. V otázke početnosti kontaktov otca s maloletým dieťaťom teda nie je problém na strane matky, ale na strane otca, ktorý ak má záujem, môže sa so synom stretávať aj viac ako doposiaľ. Pokiaľ maloletý X. vo svojom výsluchu uvádzal, že on by chcel sám rozhodovať s ktorým z rodičov a ako dlho bude, na toto vyjadrenie maloletého dieťaťa zatiaľ nie je možné vzhľadom k jeho nízkemu veku prihliadať ako na rozhodujúcu okolnosť. Keď bude X. starší, bude v jeho vzťahu k rodičom rozhodujúce viac aj to, o čo on sám prejaví záujem. Dovtedy však súd podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine musí zabezpečiť, aby si dieťa zachovalo a rozvíjalo rovnocenný a plnohodnotný vzťah s oboma rodičmi. A tento cieľ zatiaľ dokáže zabezpečiť lepšie matka dieťaťa ako jeho otec, čo je zrejme aj z toho, že vzájomný vzťah otca a syna sa v období zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky rozvíja mimoriadne priaznivo.

13. Z dôvodov zhora uvedených preto súd návrh otca ako nedôvodný zamietol, a o zmene doterajšej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu súd nerozhodoval ani bez návrhu, pretože súdom ani z úradnej povinnosti nebol zistený ani žiadny dôvod pre akúkoľvek zmenu.

14. O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pretože súd nezistil žiadny dôvod pre priznanie práva na náhradu trov konania vzhľadom na okolnosti prípadu (§ 55 CMP), pričom žiadny z účastníkov konania si právo na náhradu trov konania ani neuplatňoval. Štátu v konaní vznikli trovy konania v súvislosti s prekladom listín a tlmočením do maďarského jazyka, tieto trovy podľa § 155 ods. 2 CSP znáša štát, preto v tomto rozsahu súd štátu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkazom pohľadávky,
- c) predajom hnuteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.